

Tina Franks prædiken 5. søndag efter trinitatis

Taler

Tina Nickelsen Frank
Sognepræst, Balle Kirke

Dato

17. juli 2022

Sted

Balle Kirke, Silkeborg

Vi er i sommerens og de lyse nætters tid.

Denne helt særlige tid på året.

Det er nu, hvor vi glædes og sommeraftener bliver til lysende og levende minder vi kan bære med os i hjertet. Tiden, hvor vi ringer sammen, mødes og udveksler historier med hinanden.

Ligesom det er tiden, hvor vi mærker, at vi længes efter dem, vi førhen delte lyset med og vi som savner. Sådan kan glæde og sorg gå hånd i hånd.

Når vi mødes med hinanden, siger vi:

Har du hørt?

Vi begejstres sammen, når vi hører, at det går godt i verden, i familien og blandt venner.

Vi smiler og er stolte når vores seje danske cykelryttere vinder trøjer i Tour de France og meget mere.

Ligesom vi tænker på, og måske endda taler om det ubærlige ved nyheden om uheldet i en forlystelsespark og andet, vi knap forstår.

Stort og småt bliver vendt mens vi samles om grillen.

Meninger brydes.

Mens vi ivrigt læser med og holder os opdaterede på vores telefoner og andet.

Af gode nyheder læste jeg den anden dag om en ung engelsk PhD studerende, som forsker i lyd og lydbølger. Han hedder Isak Gibson.

Isak har fået den ide at fremstiller små fine trækasser. De ligner gamle radioer og når man tænder dem, har de et særligt indhold.

Tilbage i 2018 da Isak Gibsons elskede bedstefar, blev terminal syg og flyttede hjem til Isak og hans mor, ja, da begyndte vores unge mand at optage nogle af de mange gode historier, som bedstefaren altid fortalte.

Historierne lagde Isak elektronisk ind i kassen og han kombinerede fortællingerne med lydeffekter og små musikstykker, som han selv komponerede.

Efter bedstefaren død forærede Isak sin mor den lille træ-æske til hendes fødselsdag.

Og da han så hendes reaktion, så hvor rørt hun blev, vidste han at også andre kunne få glæde af sådan en æske.

Ideen er nu givet videre. Og på hospice rundt omkring i England fortælles og optages livshistorier.

Det er en glæde for de terminalt syge at kunne give deres historier videre og vide, at en dag vil deres barnebarn eller oldebarn lytte til, hvordan barndommen så ud for mere end 70 år siden.

Hukommelseskasser hjælper familier med at mindes forgangne stemmer. På den måde lever historierne videre.

Det kunne være rart at have sådan en kasse. Høre gode historier fra dem som vi har kendt og elsket.

Og lige så stort.

Tænk sig, hvis vi kunne få lov at høre Jesu stemme.

Hvad ville han så sige, til os og til verden i dag?

Jeg er sikker på han ville have meget på hjertet

Og at ikke alt ville være til hans billigelse.

Nu har vi ikke Jesu stemme.

Vi har biblens beretninger om ham. Her fortælles hans budskab og gengives hans ord.

Som hos evangelisten Mattæus der fortæller os, hvad Jesus sagde. Hvad han gjorde. Hvad Jesus udrettede og hvordan mennesker som søgte ham, blev helbredt og kom til tro.

Mattæus begynder sin beretning *allerede* ved Jesu fødselshistorie. Der står:
Maria skal blive med barn og give ham navnet Jesus, for han skal frelse sit folk fra dets synder.

Det skete, siger Mattæus, for at det skulle gå i opfyldelse at jomfruen skulle føde sin søn og give ham navnet Immanuel, som betyder, Gud med os.

Så er tonen slået an. Han skal frelse - Gud med os. Og ordene lægger op til evangeliets sidste kapitel, hvor Jesus taler efter sin død og opstandelse og siger: *Se jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.*

Det er rammen OG historien om Guds følgeskab med os.

I dag er vi halvvejs inde i Mattæus evangeliet.

Forud har Jesus bispist mere end 5000 mand. Han har opvakt en lille pige fra de døde, hun sover kun siger Jesus og viser os, hvordan Gud ser døden som en søvn vi kan vækkes fra.

En aften så Peter, som sad i båden på søen, at Jesus komme gående på søen. Da ville Peter ud til Jesus og Peter var ved at gå under. Straks, da Peter råbte og bad om hjælp, mærkede han Jesu fremstrakte hånd og troens bæredygtighed.

Jesus spørger i dag sine disciplene, hvad siger andre i grunden om mig?

Sikkert for at få sådan en lille status over, hvordan folkestemningen er.

Og disciplene svarer: *De siger at du er en profet.*

Som status betragtet er det, sagt på jysk: ikke så ringe endda. Men det kunne have været bedre

Derfor Jesus spørger så: *Men I, hvem siger I jeg er*

Og Peter svarer

Du er Kristus. Den levende Guds søn!

Som en hel åbenbaring taler Peter

Ja, han bekender, at Jesus, som han står overfor, er søn af den skabende, almægtige Gud som har livets ophav i sig.

Jesus er mere end en profet. Han ikke bare forkynder Guds kærlighed, men han er Guds kærlighed i kød og blod. Guds udtrykte billede. Og den der har set ham, har set faderen.

Den levende Guds søn. Det har min fader åbenbaret for dig siger Jesus. Og ordene bliver en af de første bekendelser vi kender til i vores kirkes historie. Brugt både i gudstjenesten og når den enkelte, tværs gennem tider, har haft brug for det guddommelige nærvær, har foldet sine hænder og påkaldt vor Herre.

Til Peter siger Jesus: Du er Peter, navnet Peter betyder netop klippe, og på den klippe vil jeg bygge min kirke og dødsrigets porte skal ikke få magt over den.

Vi har i vores omskiftelige og til tider foruroligende verden i kirkens rum, ved bønner og ordet, en klippe at ty til. Når alt andet ramler, har vi en sikker grund gennem troen på Kristus.

Gud er med os. Det er vores velsignelse

Og i dette, sætter Jesus ny dagsorden i verden.

Hvor han slår os følge – alle livets dage er vi i Guds hænder. Og mere end det.

For som vi hører i dag, Når vores øjne lukkes i for sidste gang, er vores tro, at Jesus har besejret dødsriges porte for os. De kan ikke holde os tilbage

Til ethvert menneske er Jesus kommet.

For dig og for os.

Han er om os.

Og han ønsker, at vi tager hans ord til os.

Han vil, at vi skal give det videre.

Budskabet om den levende Guds søn

Vi skal vove at leve efter det og derved gribe livet

Vi skal værne om vores jord.

Vores medmennesker.

Vi skal gennem Jesus gøre verden til et bedre sted.

Insistere på freden.

Den unge mand, som begyndte at fremstille små kasser, gør det muligt, at vi kan tale til vores efterladte. Vi kan med vores stemme fortælle dem, hvad vi vil ønske

for dem i livet. Og vi kan lytte til, hvad de som levede ønsker sig for os

Det er en god ide. At give kærligheden og det vi ønsker for hinanden videre. Det er nu teknologisk muligt.

Og med Kristus er historien endnu større. Med hans opstandelse er vi givet et håb om ikke blot at høre, men se og igen møde vores elskede.

Lad os leve i denne tro.

I Jesu navn.

Amen

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

5. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tina-franks-praediken-5-soendag-e-trinitatis-2022>